

Ty mé nápady mě jednou zničí! Z tolika slov jsem potřeboval vybrat jedno správné. Myslel jsem, že kamarádka mi poradí. Jo, je to s ní těžší, pohybuje se z mého pohledu často za hranicí, mluví z ní země polí a bílé orlice, ale myslel jsem, že se domluvíme. Jenže vemte, co ta mi řekla!

Začala tím, že se těšila, až se přistěhuje nový soused, že by z toho něco mohlo být, ale on prý nemá žádný úrok. (Sjedнала mu snad půjčku?) Navíc na ní prý některé oblečení sotva visí, ale ať se cpe, jak chce, pořád si připadá hrozně chudá. (Obědvat chce někde, kde jí zaplatí?) A když tak mluvila o jídle, vzpomněla si, že jestli ho chce pořád mít tak dobré, musí si pořídit víc přípravy. (Objedнала si někoho, kdo jí vaří?) Navázala, že skočí zítra ke škole, aspoň si to tam pořádně prohlédne a projde se, je tam teď totiž nějaká nová droga. (Odvahu ten dealer asi má.) Ale jakmile se podívala z okna, hned začala řešit, že všechno bude úplně mokré, že přijde úleva. (Opatřila si něco, co usychá?)

Měla radost, že se jí před odjezdem povedlo uložit si nějaké věci do pivnice. (Projedнала svůj plán s majitelem?) Také se mě ptala na světlo a svítilny, bála se, že brzy přijde pořádný mrak. (Objedнанý z nebes?) Hlásila taky, jak jasně vidí, že zatím se na nás žene aspoň veliká černá chmura. (Střihla si nějaké houbičky?) A začala vzpomínat, jak tuhle jela k sestře za úplné mlhy, že nebylo nic vidět, jindy ale z autobusu obdivuje kolem cest roztroušené bydlo. (Opět nevím, jak si takovou věc představit.) Posledně prý obdivovala také to, jak má sestra v jezírku velkou lavici. (Odvalila se tam za bouřky?) Ovšem blízká návštěva prý tak veselá nebude, když mají tam teď žalobu. (Všestranná je, jestli tohle sama řeší.)

A když jsem pochopil, co mi říká... to si jako představuje jak? Je v tom našem přátelství vůbec kouska upřímnosti?